

Mál nr. 158/2010

M
og
váttryggingafélagið X v/ fjölskyldutryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar úr bifreið.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 25.5.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 8.6.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 4.12.2009 tilkynnti M til lögreglunnar í Reykjavík að skemmdir hafi verið unnar á bifreið hans auk þess sem stolið hafi verið úr henni. M hefur krafist bóta vegna þeirra muna, sem stolið var úr bifreiðinni, úr fjölskyldutryggingu sem hann hafði keypt hjá váttryggingafélaginu X.

Í tölvubréfi bifreiðaverkstæðisins B til X, dags. 17.12.2009, segir að umrædd bifreið sé þannig gerð að á milli rúða í hurð og afturhlið sé eingöngu þéttikantur og á honum megi sjá far eftir penna sem að öllum líkindum hafi verið notaður til að halda þéttikantinum á meðan vír hefur verið þræddur inn í bifreiðina til að opna læsingu. Verksummerki á bifreiðinni voru skoðuð af hálfu X og í umsögn þess kemur fram að engar rispur hafi verið í glerinu, en blá pennastrik sem hafi mátt sjá hafi þurrkast út þegar yfir þau var strokið með blautum fingri. Þegar pennastrikin hafi verið þurrkuð út hafi engin ummerki verið um innbrot í bifreiðina.

X hefur hafnað bótum úr fjölskyldutryggingunni með vísan til greina 4.5.2 og 4.5.7 í skilmálum váttryggingarinnar. Telur félagið að ummerki á bifreiðinni hafi ekki verið þess eðlis að um ótvírætt innbrot í læsta bifreið hafi verið að ræða, en það sé skilyrði þess að bótaréttur stofnist vegna þjófnaðar úr bifreið. Ennfremur sé ósannað að ummerki, sem deilt er um, hafi komið til við umrædd eignaspjöll.

Álit.

Gögn málsins verða ekki skilin öðruvísi en svo að X byggji synjun sína á bótaskyldu á því einu að engin ummerki hafi verið um innbrot í læsta bifreiðina. Samkvæmt gr. 4.5.2. í váttryggingarskilmálum bætist tjón vegna þjófnaðar úr bifreið. Þá gildir sú varúðarregla skv. gr. 4.5.7 að læsa skuli bifreiðum og loka öllum gluggum og krækja aftur. Ekki verður ráðið af gögnum málsins að um það sé deilt að M hafi orðið fyrir tjóni vegna þjófnaðar úr bifreiðinni hver svo sem tjónsfjárhæðin kunni að vera. Ekkert liggur fyrir um það að bifreið M hafi verið ólæst eða gluggum hennar hafi ekki verið lokað eða eftir atvikum krækt aftur. Telst því ósannað að tjónið verði rakið til þess að brotin hafi verið sú varúðarregla sem getið er í gr. 4.5.7 í skilmálunum. Ekki er vitað til þess að öðrum ákvæðum sé til að dreifa í váttryggingaraskilmálum sem geta takmarkað frekar bótaskyldu X í máli þessu. Tjón M telst því bótaskyldt úr fjölskyldutryggingunni.

Af hálfu M hefur verið krafist viðurkenningar á greiðslu lögmannskostnaðar við að ná fram rétti sínum í málinu. Eins og málið liggur fyrir fellur það ekki undir starfssvið nefndarinnar að fjalla um kröfu sem þessa, sbr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005. Kröfu þessari er því vísað frá, sbr. 3. mgr. 3. gr. samþykktanna.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu hjá X vegna tjóns af völdum þjófnaðar úr bifreið hans.

Vísað er frá kröfu um viðurkenningu á greiðslu lögmannskostnaðar.

Reykjavík, 29. júní 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.